

ЗНАЕТЕ?

ДАЛИ

Како Грчката Православна Црква ја стекна автокефалноста?

Во 1821 грчката револуција против Турците беше официјално прогласена од страна на митрополитот на Стар Патрас, Герман. Патријаршијата, бидејќи официјален орган за администрација на Христијаните спонзориран од Турците, даде изјави со коишто ги осуди, па дури и ги анатемиса револуционерите. Овие изјави, сепак, не успеаја да убедат никого, а најмалку турската влада, којашто на Велигден 1821 година го обеси Вселенскиот (Цариградскиот) патријарх Георгиј V на главната порта на патријаршиската резиденција како јавен пример. Бројно грчко свештенство беше егзекутирано во провинциите. После оваа трагедија официјалната лојалност на патријаршијата беше, секако, двојно обезбедена. Неспособни било да општат со патријаршијата, било да ги признаат екскомуникациите од нејзина страна, епископите на ослободената Грција се собраа во Нафплион и се устроија како синод на автокефална Црква (1833 г.). Црковниот режим прифатен во Грција беше оформен по примерот на оној од Русија; колективното државно тело, Светиот Синод, требаше да управува со Црквата под строга контрола на владата. Во 1850 г. патријаршијата беше присилена да го признае она што тогаш веќе беше свршен чин, и ѝ даде повелба за автокефалност (томос) на новата Грчка Црква.

ЗНАЕТЕ?

Што е Апостолско преемство?

Successio apostolica - зборот 'преемство' значи наследство, следење, преземање; означува преземање на законската ерархија, непрекинат синџир на пренесување на благодатта и власта во Црквата, од апостолите на епископите и од епископите на свештениците и ѓаконите со ракополагање.

Што е Пентархија и кои се големите Вселенски Собори?

Тоа се петте апостолски Столици, sedes apostolicae, катедрите основани од самите апостоли, кои се: Ерусалим, Антиохија, Александрија, Рим и Цариград.

Вселенски Собори

На Соборите биле донесувани канони или правила, кои се однесувале на поредокот, устројството и дисциплината.

Православната Црква ги признава овие седум собори за вселенски:

- Никејски - 325 г.
- Цариградски - 381 г.
- Ефески - 431 г.
- Халкидонски - 451 г.
- Цариградски - 553 г.
- Цариградски - 680/681 г.
- Никеја - 767 г.

Од самиот почеток црковните собори претставувале незаменлив авторитет во однос на црковното учење и единствен орган на црковното законодавство, поредок и уредување.

За свикување на Вселенски Собор треба да постои општа согласност на целата Црква.